

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:3047

av Anders Åkesson och Eskil Erlandsson (båda C)

Regionalt beslutad vargjakt

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att landets viltförvaltningsdelegationer måste ta hänsyn till redan gjort utredningsarbete innan man fastställer regionala miniminivåer på antalet vargar, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det är inte okomplicerat att förena en levande vargstam med den mycket omfattande betesdrift med nötdjur och får som finns i södra delen av vårt land. Betesdriften i sin tur är en förutsättning för att hålla landskapet öppet. Många av de som idag håller betesdjur i skogs- och mellanbygder i södra delen av vårt land gör det främst för att slå vakt om det öppna kulturlandskapet, den ekonomiska lönsamheten i verksamheten är mycket svag. Det finns därför skäl att anta att en ökad vargstam i området som innebär merarbete och en stor oro får många av dagens hållare av tamboskap att upphöra med betesdriften.

Jakt skapar gemenskap i bygden och är en uppskattad fritidssysselsättning för många landsbygdsbor. Den ger också ett välkommet inkomstillskott för de som väljer att arrendera ut jakten. Förutom att en ökad vargstam är mycket svår att kombinera med löshunds jakt är älg och rådjur vargens vanligaste föda, därvid uppstår en lokal konkurrenssituation om viltet.

Viltförvaltningsdelegationer på länsnivå har berett och i vissa fall fattat beslut

angående en nivå för en vargstam i respektive län, detta utan att närmare ha utrett konsekvenserna av ett sådant beslut. Rimligt vore givetvis att först utreda konsekvenserna av en utökning av antalet vargar i området innan beslut om en möjlig nivå på vargstammen fattas. Den tidigare alliansregeringen gav SLU – Sveriges Lantbruksuniversitet – i uppdrag att utreda effekterna av ett ökat antal rovdjur och fler rovdjursangrepp för landsbygdsföretagen. Utredningen är klar och har lagt fram sina slutsatser under 2015. Utredningen skulle också utreda vad de indirekta kostnaderna blir i form av merarbeten och produktionsbortfall för landsbygdsföretagen som följd av en ökad vargstam.

En rimlig beslutsgång i landets viltförvaltningsdelegationer är då att inför beslut om regionala miniminivåer ta mycket stor hänsyn till gjord utredning.

Oaktat detta måste följande krav vara uppfyllda innan en utökning av vargstammen på regional nivå kan tillåtas:

- De kostnader som skador och förebyggande av skador medför måste fullt ut bekostas av staten. Skall vi få en långsiktig tilltro till den förda rovdjurspolitiken kan inte landsbygdens folk ensamma bära kostnaderna för en ökad rovdjursstam.
- Det öppna landskapet är prioriterat och får aldrig hotas av ett rovdjurstryck. Generösa bidrag till byggande och hanterande av rovdjursstängsel måste inrättas.

Anders Åkesson (C)

Eskil Erlandsson (C)